

Lucy Hilmer: intieme fotografie

Haar eerste tentoonstelling, in 1974, was getiteld „Birthday and other suits”: foto's met een autobiografische inslag. Lucy Hilmer (30) fotografeert nog niet zo lang, maar ze is wel al heel lang vertrouwd met het medium, goed beschouwd sinds ze als kind voor de jaarlijkse kerstkaart poseerde of bij andere bijzondere gelegenheden voor de camera diende te verschijnen. „My mother, on these occasions and others, always coached my father to take more and more pictures, for time was passing and there were memories to be made.” In 1972 ontdekt Lucy Hilmer de fotografie als een persoonlijk uitdrukkingsmiddel. Ze heeft geassisteerd bij de productie van educatieve televisieprogramma's, zonder daar veel persoonlijke voldoening uit te putten. De fotografie zet haar op het spoor van de verloren tijd. Ze verhuist van New York City naar San Francisco en neemt er deel aan een workshop onder leiding van Lisette Model. Lucy Hilmer noemt haar een inspirerende persoonlijkheid en zo dacht ook Diane Arbus over Lisette Model. De fotografie van Lucy Hilmer is, gezien haar tentoonstelling in Galerie Fiolet te Amsterdam, van intieme aard. Zelf zegt ze: „Photography is something I still keep close to my family experience, using relatives, friends and things that are dear to me as my subject matter.” Haar opnamen spreken van vertrouwdsheid en inzicht, ook wel van genegenheid, al behoudt zij de nodige afstand. Er is in haar werk, ofschoon zij de kring van haar belangstelling gesloten houdt, juist die openheid en dat uitzicht om het een algemene geldigheid te geven. Met andere woorden: Lucy Hilmer laat foto's zien die tot herkenning kunnen leiden. Zijn wij dat niet, waren wij dat niet? Haar foto's mogen minder indringend, spektakulair en onthutsend lijken dan de fotografie van Diane Arbus, die welhaast symbolisch op een van haar foto's voorkomt, haar inzet en integriteit doen mij in de fotografe Lucy Hilmer geloven.

Willem K. Coumans

